D·N
12/8 1951

Défaitism utan maskering

Det socialdemokratiska huvudorganets kultursida fylles fortfarande — sedan månader — till stor del av bekännelser till den tredje ståndpunkten; visserligen förekommer en och annan artikel i motsatt riktning, men dessa inlägg ter sig just genom sin fåtalighet snarare som allibin för redaktionen än som verkliga motvikter till uppgivelse- och isoleringspropagandan. Ledarsidan, med sina ekon av regeringens förkunnelse, har i allt högre grad kommit i skuggan för denna s. k. kulturdebatt, som innehåller självständiga och särpräglade, om också tanklösa och absurda uttalanden. Redaktionens försvar — att intet mänskligt är tidningen främmande — är genomskinligt falskt. I övrigt utmärks tidningen för den strikteste följsamhet i förhållande till regering och parti; om tredje ståndpunkten ansågs fortfarant av publicitet, borde rimligen ett par artiklar ha varit tillräckliga; sådant läget nu är måste man tyvärr sluta sig till att det är fråga om en systematisk, ehuru genom sin placering lätt maskerad propaganda.

I ett av de senaste inläggen propageras emellertid en défaitism utan varje maskering. Det påstås här att inom det militärpolitiska området "det strävare klimatet nästan helt har dödat varje vettig debatt". För att visa hur en vettig debatt skall vara besk-ffad fortsätter författaren: "För en liten stat måste det finnas en gräns där man måste välja mellan att en stor del av folket förintas eller att man underkastar sig en ockupation — naturlietvis med den återstående förhoppningen att ockupationen skall kunna hävas och att inre motstånd skall kunna organiseras Men att över huvud försätta att en sådan sak diskuteras anses vara att gå kommunismens ärenden, trots att de senaste årens utveckling har visat att ockupationshot också kan föreligga från andra makter än Sovjet."

Låt oss först stanna vid den sanaste satsen i resonemanget. Västmakterna har i samband med kriget ockuperat en rad länder, det är sant. Men ockupationen har i dessa fall inneburit frigörelse från nazismen. Man har exempelvis hållit Italien och Västtyskland ockuperade. Denna ockupation, ett led i krigföringen och fredens organisation, har från början inriktats på att förbereda frihet och demokrati i dessa stater — i Italien har målet redan vunnits, i Tyskland står man inför dess uppnående. De andra, icke fientliga stater som ockupanta hålade ockupationsfrigörelsen med glädje, och inom kortaste möjliga tid återställdes den totala självstyrelsen. Hur kan man ha panna att likställa dessa former av "ockupation" med de ryska ockupationerna av vare sig neutrala, allierade eller fientliga länder under och efter kriget? Dessa ockupationer — av Estland, Lettland, Litauen, Polen, Tjeckoslovakien, Ungern, Östtyskland, Bulgarien, Rumänien — har inneburit infogande i det ryska statssystemet och därmed ett totalt tyranni. Det vet alla som har någon politisk kunskap och som inte tillåtsnat sig det kommunistiska lägnuprånet. Men i denna artikel söker man på det vanliga undvikande sättet komma ifrån det uppenbara.

Ett "litet" folk bör tveka, det måste vara innebörden i det citerade stycket — även om de jesuitiska formuleringarna strävar att hålla dörrar öppna för reträtt —, mellan försvar och uppgivelse. Varför just ett "litet" folk? Frankrike blev också ockuperat under kriget, England stod nederlaget nära. Kan inte också dessa folk säga sig vara för små för att försvara sig? Är det bara USA som är stort nog att vara skyldigt till försvar — för sig och alla andra? Och hur går det om alla "små" folk — var man än drar gränsen — underlåter att värja sig, kapitulerar utan strid? Följden blir att Europas länder faller som käglor vid ett ryskt hot. Att tala för denna tanke, det är just att "gå kommunismens ärenden", att gå dessa ärenden utan att erkänna det, men med större effekt än om man driver öppen kommunistisk propaganda.

"Tro dock ej att ni med feghet kunna köpa edra liv." Den vägen är hopplös inför nutidens tyranniet. En kommunistisk ockupation, med eller utan krig, betyder att Sverige lemlästas, att all självständighet inom alla yrken och samhällsgrupper förintas — den drabbar arbetarledarna likaväl som företagarna, de intellektuella likaväl som de ledande inom andra områden. Endast den personliga kapitulationen, den oreserverade anslutningen, det privata mänskliga förrädericet kan — i vissa fall och under viss tid — säkerställa mot avrättning och koncentrationsläger. Vill man göra även det offret, är vära tredje ståndpunktare beredda till all förnedring?

Sedan kommer den tanke som kröner blandningen av slapphet, undanflykter och défaitism. Vi skall hoppas på att ockupationen en gång skall ta slut och verka härför genom att organisera "ett inre motstånd". I stället för att söka hjälp från västern för att hindra ett krig och kunna försvara oss effektivt i händelse av krig skall vi efter underkastelse vilja på att USA skall komma till vår undsättning — sedan det ohyggliga gått över oss. Och då, men inte förr, skall vi försvara oss, när värt sinkt inte användas för att värja vära gränser, men efter uppgivelsen skall kapitulanterna eggas till aktion mot de utan svärdslag segrande. Vilket är mest sålände i detta — det falska eller det huvudlösa?

Så skrives i regeringens och socialdemokratina huvudorgan vid en tid. då vi ovalåtligt diskuterar hur vårt försvar skall göras starkt — moraliskt och materiellt. Och den tidning som trycker artikel efter artikel av denna typ, de personer som skriver dem säger sig inte vara kommunismens, utan den fria tankens tjänare. Kan förblindelsen gå längre?

En krigsmakt stadd i upplösning

— det blir ungefär intrycket av en artikel om Sveriges försvar som på fredagen var införd i den stora, sensationsbetonade franska tidningen Paris-Presse. Artikeln, som är skriven av en upprättats soldatråd, vilka "styr armén demokratiskt vid sidan av officerarna och beslutar om att matstrejker bör till ordningen för dagen och att hela kompanier på måndagarna är så trötta att de vägrar tillföra något arbete innan de fått sova i 24 timmar. Motiven för att införa en sådan artikel kan ännu därhän; det kan lugnt sägas att den mer skadar den franska tidningens ansende än det svenska försvarets.

För någon vecka sedan innehöll en annan, mera ansedd Parietidning, Le Figaro, också en artikel om Sveriges försvar. I detta fall gick författaren snarast väl långt i sin uppskattning av vårt resurser på t. ex. vapenförsörjningens område. Det är möjligt att Figaro-artikeln dragit den franska pulsinterna eggas till aktion mot de utan svärdslag segrande. Vilket är mest sålände i detta — det falska eller det huvudlösa?

Så skrives i regeringens och socialdemokratina huvudorgan vid en tid. då vi ovalåtligt diskuterar hur vårt försvar skall göras starkt — moraliskt och materiellt. Och den tidning som trycker artikel efter artikel av denna typ, de personer som skriver dem säger säg inte vara kommunismens, utan den fria tankens tjänare. Kan förblindelsen gå längre?

PRESSGRANNAR

Samverkan i regeringsställning mellan de demokratiska partierna betraktas utan tvivel som önskvärd av majoriteten av de borgerliga partierna ense, och även stora delar av socialdemokratiens valmanskår bysa samma uppfattning. Självfallet förutsätter detta ettergifter på både utrikes- och inrikespolitiska område; men icke ettergifter en fråga till borgerligt håll. Vill herr Erlanders parti ensamt ta ansvaret för att vägra sin medverkan till det dylikt samarbete? Det är ännu för tidigt att besvara den frågan. Uppenbart är emellertid, att svaret till ej ringa del beror på den borgerliga oppositionens ställningstagande. Socialdemokraterna kunna — det torde höra understrykas — icke tvingas att mot sin viljna lämna sin medverkan till en samlingsregering, icke heller att sitta kvar i regeringsställning efter ett eventuellt nederlag vid 1952 ärs val. Ännu så länge räkna de med en valseger nästa år, och ett av deras huvudargument i valdebatten synes bli att söka framställa den borgerliga oppositionen skoen hopplöst splittrad och regeringsoduglig. Icke blott för att benöta dylika argument i valdebatten utan — paradoxalt nog — även för att bereda väg för en allmän demokratisk samlingsregering är det nödvändigt att erbjuda ett gemensamt borgerligt alternativ. Helst samlingsregering, men vid behov borgerlig koalition efter en eventuell valframgång.

Karlstads-Tidningen (fp) tror inte att huvudparten av folkpartiets riksdagsgrupp accepterar samregeringstanken i nuvarande läge:

Förklaringen torde ligga däri, att man begrupp på en så pass markant strömkantring i svensk politik, att den socialdemokratiska majoritetens mom Överskådlig tid skall vara bruten. Om detta kunde ske, så skulle också klarhet ha vunnits beträffande den framtida politiska kursen, vilket knappast någonsin kan tänkas komma till stånd i högset av en samlingsregering, där visserligen motsättningarna kan bli mycket mindre betydande, men där de principiella rågångarna mellan partierna knappast kan komma rätktigt till sin rätt. Om detta gäller det till äventyrs tre på valutalag av denna typ, och om man vidare häller före att detta är oundgängligt för återvinnande av full politisk hälsa, då säger det sig självt, att man så länge hopget består gaaska bestämt avbojer att gå in i en samregering.

Härtill kommer den praktiska omstånd som man gjorde av borgerliordnaiga koalitionsregerande med socialdemokraten, nämligen att detta samgående var det bästa handlag som den framygkande socialdemokratien då kunde önska sig. Vad är det som säger, att inte ett nytt experiment av samma art skulle medföra liknande verkningar, förstärka socialdemokratien i en period, då den av många tecken att döma tiires bäse utifrån och inifrån. Detta vore en hjälp till en motståndsa; som ens politiska samvete inte kan tillåta en att lämna.

Av hr Ståhls bada argument mot samregeringstanken är det förra allför dunkelt, det senare allför enkelt.

Som löftesplikteles ställafar oförtrutet trampande mot mal som det ligger utanför de gränsa möjligheternas gräns att uppnå riskerar Gustaf Möller att skymma bort sina betydande insatser inom svensk politik, anser Finanstidningen:

Under dessa förhållanden aktualiseras av sig själv frågan om det lägge behärdade personskiftet på socialbutreltet. I det hårdnande ekonomiska klimat, vars bir a konsekvenser nu också erkännas och beaktas av det häraskande partietta mera jordbundna kraften, kan det väl ur hr Möllers egen synpunkt knappast vara någon tillfredsställelse att vara med och fungera sätten en expande rörelse från gångna lyckliga tider. Gustav Möller kan ära sig tillbaka i medvetandet om att ha uträtttat mer och satt djupare spår efter sig i svensk socialpolitisk historia än kanske någon annan politiker i vår tid.

Denna omständighet inte nämnvärt påverka hr Möller.

Enighet inom LO : fråga om samordningen är knappast att vänta, menar Morgon-Tidningen (s):

Striden står om möjligheterna till en sådan samordning att den solidariska lönepolitik som varit rörelsens kärnsnärke det senaste decenniet icke naggas i kanten, men att hänsyn kndå tas till icke blott gunla låglönegruppers berättigade intressen utan även till sådana arbetsområden där lönenivån uppåt är nödvändigs för att dessa tunga och obekvämna yrken icke skall bli avfolkade. Även vissa andra omständigheter, bl. a. vilka resultat som nåddes i den senaste fria avtalsrörelsen, måste det tas hänsyn till. Förmår den svenska fackföreningsrörelsen att i höst lös„a upp en sådan plan för avtalsrörelserna? Kan enighet vinnas för en sådan framgångslinje? Detta är de väsentliga frågor som det måste besvaras.

Största svårigheten ligger i att enas om själva principen, tror tidningen.

'BIKUPA' IDEALISK KONFERENS

Till vänster beundrar hagten Nils Personne fem veckor gamla Ann-Rende, som mamma Gundel bär i axelremm. På bilden bar intendent Gunnar Lindwall, Arbetslivsinstitutet, pol. mag. Carl Gustaf Lindell, TCO, och fru Barbro Mellberg, ungdomsförmedlingen i Växjö, träffats på Sigtunaskolans gård.

Mera lyrik och mera konst, men mindre av "nutrytttig" ämnen vill föreläsningspubliken i landet ha nu. Någon minskning har inte inträtt i det under senare år brunt stegrade studieintresset — möjligen en viss stagnation —, men en tydlig omsvängning från det nyttiga till det nöjsamma märks på sina håll, anser föreläsare från olika organisationer som på lördagen samlades till tredagarskonferens i Sigtuna.

På arbetsförmedlingens ungdomsavdelning, brukar hälla föredrag om yrkesvägledning i folkskolorna och är dessutom med i Yngsjös ungdomsråd. Hon tycker det är utmärkt att få tränings i att prata själv och i att få andra att prata. Den yngsta konferensdeltagaren har däremot inte någon sådan ambition på länge; hon är bara fem veckor gammal, heter Ann och sover gott i en axelremskorg, buren av hennes mamma, fru Gundel Rende.

Önskvärd utveckling

— Omsvängningen i intresset från det "nattryttiga" till lyrik och konst är en ny trivselsymptom mycket önskvärd utveckling, förmodar konsulent Olof Norell i Folkrörelsernas konstfrämjande. Jag har exempel på att det är en hel del olika verser bara vanit konstkursen som blivit fullteckna. Och jag tror att det egentligen har ihest glädje av att studera sådana saker — den direkta nytten av en kortare kurs i något mera ambitiöst ämne blir nog oftast inte så stor.

Pol. mag. C. G. Lindell, TCO, avsnar ja på frågan om formerna har ändrat. I vår mån förutsätterne ton de del. Ett ekonomiskt ämne ger inte mycket om föreläsaren rabblar siffror fram- och bakländes i 45 minuter. Det mästa gäras mera levande med olika hjälpmedel.

Hjälpmedlens roll betonar också intendent Gunnar Lindwall i Arbetslivsinstitutet. Han hoppas att denna kontakt mellan föreläsare med olika erfarenheter skall bidra till att effektiviseras undervisningsformerna, och särskilt är han tacksam för den demonstration av tekniska hjälpmedel som ingår i konferensen. Man kan inte överskatta hjälpmedel som film, stillfilm, bildband osv.

Studiecirkeln född i IOGT

Arbetsledarinstitutet har inte haft lämning av någon minskning i studieintresset, TCO medlge någon avmattning, i IOGT går kurvan fortfarande uppåt, om också inte fullt så brant som förut. Riksinstruktören, fil. mag Harry Ostlund, är förtjust över kontakten med andra erfaren, men pekar stolt på IOGT:s fina traditioner : det var där studiecirkeln som arbetsform kom till — medan lektor Oscar Ohlsson var student och gottempliar i Lund.

— Något måste man få folk att prata, sen få dem att prata på ett tvetlig sätt, säger studierektor Gunnar Ekner i Svenska sparbanksförening. I den omfattande studieverksamhet vi i ljo är haft bland vara anställda har vi mer och mer intresserat av gruppvårdsgrupp. I grupper på 8—12 personer vägar även blyga svenskar prata. Nu arrfter föreningen tjänst skickliga kurser i "public speaking" för sparbankstjänstemän, eftersom de ofta far hålla föredrag i skoler och föreningar.

Gunnar Ekner

Sven Björklund

Gunnar Lindwall

Carl Gustaf Lindell

Nils Personne

Gundel Rende

Ann Rende

Harry Ostlund

Barbro Mellberg

Sice

Herbert Tingsten:
Social och ekonomisk jämlikhet förutsättning för vital demokrati

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare

UPPSALA, lördag.

Liberala kongressen i Uppsala avslutades på lördagen. Ett par större resolutioner beslöts om behandlingen av de outvecklade ländernas samt om produktionen och levnadsstandarden. Kongressen upplöstes senare formellt vid en bankett på Uppsala slottsrestaurant med president, don Madariaga, och professor Herbert Tingsten talade.

En levande demokrati måste vara en vital demokrati, förklarade professor Tingsten. Demokratin är inte vital därför att man har många rösterna. Vad som kräver är att ett nångrlunda stort antal människor är intresserade av de stora politiska frågorna och genom sitt deltagande i debatten kan öva inflytande på deras utformning och lösning.

"Röstningens och partiteknikens demokrati"

När det gamla stånds- och bondesamhället, den gamla byråkratstaten, gått mot sin upplösning, när stora politiska frågor såsom den allmänna och lika rösträtten, försvaret och fri- hållandet mellan stat och kyrka stod på dagordningen i vårt land — ett stort antt från 1900 till 1920 — hade vi i denna mening en vital demokrati. Debatten var principiell och skar ofta av alla partigränser och det fordrades inte några direkt teknisk insikter för att delta i den. Nu däremot med vissa ekonomiska frågor i bakgrunden, med de stora organisationerna och med frånvaron av principiellt skiljande frågor är demokratin inte längre vital — det är en röstningens och partiteknikens demokrati, en marknadsplats för ekonomiska gruppintressen. Det gäller inte endast i Sverige, i nästan alla de västerländska demokratierna förhåller det sig på likartat sätt.

Denna situation är bakgrunden till kraven på en samregering som gör att de tekniska frågorna löses i kompromissens tecken av representanter för hela folket. Man måste komplettera detta system med folkomröstning i viktigare frågor och med att man över huvud fär fram stora principiella frågor till debatt och omröstning.

För liberalernas framvärt det som självfallet och naturligt att verka för allt detta. Att göra demokratin vital i linje med liberalismens strävan efter jämlighet och likberättigande. Först genom större ekonomisk och social jämlihket kan detta förverkligas.

Resolutionen "Egendom och produktivitet" säger bl. a.: Liberala internationalen ser med bekymmer det alvarliga hot mot västerspotisk civilisation, som framkallats av social oro, och beklager den brist på effektivitet, med vilken regeringarna möta dagens situation i detta hänseende. Den yrkesmässiggrad en finansiell ekonomisk och social politik avsedd att främja sysselsättande, så att ett stigande antal individer kan bli oberoende genom innehav av privat egendom. Den uppmanar enträget de europeiska regeringarna och Europarådets representanter att söka gå samman utiv avseende liberalisering av handeln och integration av Europas ekonomiska liv.

En resolution som utgör ett komplement till Uppsalapanelen antogs. Den kallar "Krig mot fattigdomen — en väg till fred och frihet". Däri vädjar liberala internationalen till alla fria nationer att göra sitt yttersta för att förbättra standarden för folken i de underutvecklade länderna.

I resolutionen om levnadsstandarden säga bl. a.: ett misslyckande att stoppa den fortsatta prishöjningen kommer att få de allvarligaste ekonomiska, sociala och politiska konsekvenser.

Man kräver bl. a. åtgärder att möjliggöra för existerande europeiska råvarukommittéer att motarbeta oskäliga prisstegringar samt att istadkomma en bättre fördelning av knappa råvaror; ett nytt försök att sänka tullmurarna samt alla andra handelshinder överallt i Västeuropa; en höjnr och samtidigt ett stark motverkande typ av restriktiva ingrepp från företagens och fackföreningarnas sida, vilka hämmar produktionen och försvårar produktionsökning.

Nästa kongress kommer sannolikt att hållas i Haag.

På lördagskvällen gavs stor banbett på Sigtuna slott för kongressdeltagarna.

Skådespelare mot BD-pampar på Skuru fotbollsplan

Ett publikevenemang av stora mått blir det söndag 2 september på Skuru idrottsplats, där Stockholms revyskådespelare möter Nackas Bunens dags-pampar i en uppgörelse på fotbollsplanen. Primus motor bland skådespelarna är Nackaborn Göte Krimle och inom BD-styret Fredrik Enequist, Sigge Söderkvist och W. Ragnarsson.

Västgötska eriksgatan startar i Vänersborg

Kungen reser på söndagskvällen från Sofiero till Vänersborg, där hans beromade eriksgata i Västergötland på måndagen tar sin början.

Vänersborgs stad uppvaktar på måndagsförmiddagen, varefter kungen beger sig till Trollhättan, sannerare på dagen återvänder till Vänersborg. Efter uppvaktning i Ljuda på förmiddagen dagen därpå kommer turen till en del mindre platser, bl. a. Bengtsfors och Billingsfors. Tredje dagen, onsdagen den 15, blir kungen föremål för hylningar i Borås på middagen, varefter Elfsborgs regemente tas emot senare på dagen. Från Borås går resan vidare till Ulricehamn. Eftermiddagen äger åt Alingsås.

Efter resan i Alvsborgs län fortsätter kungen efter två dagars uppbåll av eriksgata i Skaraborgs län, vilken söndagen den 19 inleds med hälsningar i Lerum. Vid lagman Lumbers hög i Norra Vånga blir det på middagen medborgaruppvaktning, liksom senare på dagen i Skara. Kungen avslutas med att landstinget ger middag i Mariestad. På måndagsförmiddag hyllas kungen vid Hunsby kyrka och på stora torget i Lidköping. På tisdagen är kungen föremål för medborgaruppvaktning vid Binnebergs gamla tingshus på förmiddagen samt i Hjo och Skövde på eftermiddagen. Därovenlåten har han emot militära förband i Karlsborg samt senr på eftermiddagen militären i Skövde. Sista dagen, onsdagen den 22, blir det uppvaktning på Ekomavallen i Tidaholm samt efter lunch, som ges av Falkbingsing stad, även en uppvaktning i denna stad, varefter kungen på kvällen återvänder till Sofiero efter fem mer än veckolånga resan. (TT, Hälsingborg.)

Nordiska veterinärerna kongressar i Norge 1954

Nordiska veterinärmötet avslutades på lördagen med plenarsammanträde varvid den norske veterinärdirektören L. Skjervold, Oslo, höll föredrag om samordning av de nordiska karantänbestämmelserna. Därefter valdes en ny internordisk kommitté, som bl. a. skall organisera nästa kongress i Norge 1954.

Till ledamöter valdes dyrläge K. Seidel, Danmark, dr V. Rislaki, Finland, distriktsveterinär G. Hildar, Island, professor C. S. Aaser, Norge och professor Karl Eriksson, Sverige samt professor Aaser som ordförande. Kongressen slutades med en enkel högtidlighet och musikunderhållning.

Söndagen hae analogia till vinningar och utflykter. Främst står på programmet att presentera den svenska veterinärhögskolan och statens veterinärmedicinska anstalt för de utländska gästerna. Även under middagen och tisdagen ordnas i samarbete med Reso utflykter och bätutfärder i Stockholmstrakten.

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 00
Telegramadress: *Dagenyheter*
Postgiro: 1 516 (för annonser) nummer 1 517 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten
(Träffas skiraat kl. 13.30—14.30)
Politisk bipredredaktör: *Leif Kihlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*

Dagens Nyheters Aktiebolag:
Verkst. direktör: *Helge Hellborn*

PRENUMERATIONSPRISER
A-Stockholmsupplagan

	Stor-Stthlm	Övriga tätningsområ. landet
Månad	kr. 5·75	kr. 5·50
Kvartal	„ 16·75	„ 16·—
Halvår	„ 33·—	„ 31·50

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/7 1951 tillämpas i det begränsade Dagens Nyheters tryckerl, Sthlm.

25 danska ungdomar nöjda med Stockholm

25 glada och sjungande representanter för den danska handelsoch kontorsungdomen avslutade på lördagen en trevlig studievecka i Stockholm, som hjudit både på givande industribesök och intressant sightseeing. Det var det sista fullbdes var kontakt med kolleger i Sverige, men det heror nu på att man hos oss inte har någon motsvarighet till den danska organisationen. Kanske gre det danska besöket impulsen till att en sådan bildas.

I Danmark har Ungdomsgrupperna inom Handels- och kontorsarbetarforbundet hållit på sedan år 1932, berättar ombudsman Kai Bentzen. De fyller en mycket stor uppgift inte minst för förbundet som genom dem får de flesta av sina medlemmar. Det är en funktionär, som också på kursustäftnar, lägerliv och kontakt med föreläraren. På somrarna har man gemensamma weekendturer till tältlägar eller vandrarhem, och då sjunger man, åtcrittar och roar sig samtidigt som man inhämtar nyttiga kunskaper.

Gruppernas främsta önskemål just nu är att man skall få lov att använda en del av arbetstiden under de tre tärlingskren till teoretiska studier likom i Norge. Med spänning ser man också fram mot de gesällprov som skall, införas år 1952.

Stadsfiskalen frågar om pillernas verkan

Stadsfiskal Lennart Eliasson har frågat medicinalstyrelsen om de Wallinska och Gavotfiska preparaten i och för sig är ägnade att förebygga, bota eller lindra de sjukdomar som de utges såsom läkemedel för eller eljest är av nägot medicinskt värde.

Vidare önskar han veta inom vilka utspädningsgränser en fysiologisk verkan av de olika tillämnedlen är möjlig, inom vilka utspädningsgränser en halbestämning av tillstatmedlen är tänkbar och inom vilka utspädningsgränser rimligen kan påräkna, att någon del av tillstatmedlet forafarande förekommer, sedan potentiering skett samt om och i vilken omfattning skadeverkningar av homeopatisk försäljning genom t. ex. frihetsgrd sskkunnig behandling har uppkommit.

Även medicinalstyrelsens instämning till Allgazoet för apotek att publöra bl. a. homeopatika vill stadsfiskalen veta.

Skatteunderlaget växer i Stockholms förstäder

Skatteunderlaget i Saltsjöbaden, Nacka och Boo är i växande. Skatteunderlaget i Saltsjöbaden är kr 203.755:85. Även sedan summan minskats ned till 189.882 efter omräkning enligt det ändrade ortsavdraget, föreligger en ökning av mer än 5.000 skattekronor jämfört med året innan.

Skatteunderlaget har i Boo kommun stigit med 11 proc. från 144.742:80 f. ä. till 159.707 i ä. Omräknat efter nya ortsavdraget sjunker summan till 146.467:50, alltså en ökning med 1 proc. Invånarantalet stiger ovybrutet, och då lösnestegringarna nästa år till är igenom i taxeringen kan räkna med en betydande ökning i skatteunderlaget.

Skatteunderlaget i Nacka visar en väldig stegring sen i fjol beroende på ökade inkomster för industrier och andra företag samt den stora inflyttningen. Skattekronorna har ökat med hela 21 proc. från 379.537:75 i fjol till 713.755:55 i år. Vid omräkning enligt nya ortsavdraget reduceras summan till 669.063:45, vilket innebär en ökning med äver 15 proc. i jämförelse med fjolårssiffrorna.

I Gustavsberg redovisna 106.568:70 på ökade inkomster för industrier och andra företag samt den stora inflyttningen. Skattekronorna har ökat med hela 21 proc. från 379.537:75 i fjol till 713.755:55 i år. Vid omräkning enligt nya ortsavdraget reduceras summan till 669.063:45, vilket innebär en ökning med äver 15 proc. i jämförelse med fjolårssiffrorna.

I Gustavsberg redovisna 106.568:70 på ökade inkomster för industrier och andra företag samt den stora inflyttningen. Skattekronorna har ökat med hela 21 proc. från 379.537:75 i fjol till 713.755:55 i år. Vid omräkning enligt nya ortsavdraget reduceras summan till 669.063:45, vilket innebär en ökning med äver 15 proc. i jämförelse med fjolårssiffrorna.

Livsmedelsarbetarkongress

Livsmedelsarbetarförbundet hållerkongress i Konserthuset från söndag till lördag. Det är förbundets sjunde ordinarie kongress. Omkring 240 ombud och gäster deltar, och 104 motioner skall behandlas. Kongressen inleds kl. 13 på söndagen med konsert, Konserthusregnens orkester spelar, och operasångare Einar Andersson sjunger. Sedan hälser ordföranden, Oscar Persson, hälsningstal.

HERRAR BOKFÖRSÄLJARE
FORLAGSHUSET NORDEN, Malmö
utgivare av de kända uppslagsverken
SVENSK UPPSLAGSBOK
och
NORDISK FAMILJEBOK
har för kort tid sedan påbörjat försäljning genom representanter.
Av denna anledning erbjudes ännu ett fåtal absolut kvalificerade representanter, som kunna dokumentera egna verkligt framstående försäljningsresultat från tidigare verksamhet på bokförsäljningsområdet en särdeles välavlönad och tryggad framtidsplats med garanterad minimilön samt pensions- och andra förmåner.
Svar bedes sänt till Förlagshuset Norden AB — Direktionen — Malmö. Ävenuuelli lämnas bara namn och adress eller telefonnum. pr telefon till Malmö 702 55, Stockholm 11 49 32 eller Göteborg 11 14 06, för personligt sammanträffande med verkst. direktören eller dennes ställföreträdare. Träffas i Stockholm den 13 och 14 aug. och i Göteborg den 16 och 17 aug. — Absolut diskretion utlovas.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.